

Se virkeligheden i øjnene: Den transatlantiske verden er dømt til undergang – Og menneskehedens fremtid ligger i Eurasien

16. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Skribent på Daily Telegraph, Ambrose Evans-Pritchard, er blevet fuldstændig hysterisk over sin seneste »opdagelse«, nemlig, at det transatlantiske område nu går ind i en hyperinflationsnedsmeltningsproces. I realiteten burde enhver, der er ved sin fornufts fulde fem, for længe have indset, at USA og Europa allerede er dømt til undergang. USA's økonomi er håbløs, og intet, undtagen et totalt skifte i politik – der går bort fra troen på penge over menneskelig kreativitet – kan forhindre den totale ødelæggelse. Ingen økonomisk genoplivelse, eller blot økonomisk overlevelse, kan forekomme under den aktuelle politik. Det er et under, at USA stadig eksisterer på dette tidspunkt, da der ikke er nogen mekanismer til at redde økonomien.

Krisen kommer til udtryk på en mere grafisk måde, når man ser på de himmelstormende rater for selvmord, dødsfald som følge af narkooverdosis og den faldende forventede levealder i USA.

Vi står på randen af et globalt kollaps, som det transatlantiske område umuligt kan overleve. Krakket kan komme, hvad dag, det skal være, og det er denne realitet, der har udløst hysteriet fra sådanne som ECB-chef Mario Draghi og bladsmører for den britiske krone, Evans-Pritchard.

Eneste mulighed for det transatlantiske område er at annullere Wall Street og [City of] London – udslet dem totalt, og

gennemfør så en total ændring af konceptet for det økonomiske system.

Der er to, uforenelige koncepter for økonomi. Der er det britiske/Wall Street-koncept om penge, penge og atter penge. Penge i sig selv, har intet med virkelig værdi at gøre. Det alternative system, Hamiltons system, som FDR forstod og gennemførte, afviser penge; afviser Wall Street. Dette system bygger på menneskelige opdagelser, der omsættes i videnskabelige og teknologiske fremskridt, som skaber virkelig rigdom og fremmer menneskets vækst.

Præsident Franklin Delano Roosevelt havde disse koncepter og omsatte dem til praktisk handling som præsident – indtil FBI og Republikanerne lukkede Roosevelt-programmet ned, selv inden hans død i utide. Intet som helst system, der bygger på penge og finans, kan fungere, og dette var, hvad FDR forstod.

Den russiske præsident Vladimir Putin opererer ikke ud fra et pengeorienteret system. Det kinesiske lederskab under Xi Jinping opererer ikke på basis af et pengeorienteret system. Eurasien er i færd med at blive organiseret på basis af helt andre principper, anført af Kinas bestræbelser for at realisere menneskets udenjordiske forpligtelse. Denne idé blev fremvist på den sidste dag af den Nationale Folkekongres, der netop er sluttet i Beijing, da en af de delegerede fra Folkets Befrielseshær, Kinas første, kvindelige astronaut, gav et magtfuldt interview til CCTC om udsigterne for Kinas rumprogram. Kina er også godt på vej til at bygge verdens første, kommercielle højtemperatur-gasafkølet reaktor. Det er realøkonomi – og ikke det vanvid med penge, penge og flere penge, der har plaget USA, siden FDR's død, med ganske få, momentvise undtagelser.

På en anden måde personificerer den russiske præsident Putin det samme princip: Nøglen til alt, hvad Putin har gjort for at vende situationen i Syrien, er, at han altid er i bevægelse, altid finder på en overraskelsesflanke – på det strategiske

niveau. Putin er sig udmærket bevidst, at han ikke handler alene, men at han opererer på vegne af et partnerskab med Kina. Dette gjorde Li Kiqiang klart i sin afslutningstale til den Nationale Folkekongres: Ingen tredjepart vil få lejlighed til at ødelægge det strategiske partnerskab mellem Kina og Rusland. I Indien har premierminister Modi lanceret en revolution i landbrugssektoren, som er fuldstændig afgørende for Indiens fremtid. I sit nye budget har han annonceret en 84 %'s forøgelse af investeringer i landbrugssektoren – oveni i relaterede investeringer i veje, jernbaner og produktion af kemiske produkter og gødning.

Putin drives af en dyb, personlig erfaring. En stor del af hans familie døde under nazisternes invasion af Sovjetunionen under Anden Verdenskrig. Denne erfaring former hans tankegang. Uden en erkendelse af, hvem Putin er som verdensleder, og hvor han kom fra, er det umuligt at forstå hans handlinger. Det er grunden til, at det store flertal af de såkaldte »strateger« i Vesten er forvirret over hans flankoperationer.

Putins »overraskelse« er hans normale kreative praksis, som amerikanere må lære at beherske

15. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den vestlige verden var forbløffet i mandags, da præsident Vladimir Putin annoncerede begyndelsen på en tilbagetrækning af Ruslands militære styrker i Syrien – lige så pludseligt og uventet, som han indledte interventionen sidste september. Men Vestens

overraskelse skyldes ikke Putin, men den kendsgerning, at stort set ingen i Vesten forstår, hvordan Putin tænker. Han er måske den største strategiske tænkter siden general Douglas MacArthur, en fremtids-tænkning af en kvalitet, som i svær grad mangler i USA og Europa i dag.

I en tale, der blev vist over Tv, sagde Putin, der optrådte sammen med sin udenrigsminister Sergei Lavrov og sin forsvarsminister Sergei Shoigu, at missionen stort set var gennemført, og at terroristernes offensiv imod den syriske stat var blevet knust og ved at blive drevet tilbage – en betydningsfuld sejr over terror på internationalt plan. Han bemærkede, at, mens terroristernes styrker, som hans vestlige venner støttede, vandt frem, var disse vestlige venner ikke interesseret i fredsforhandlinger, men havde nu ombestemt sig til at gå med i fredsindsatsen. Han gjorde det klart, at den russiske støtte til den syriske hær imod ISIS og al-Nusra ville fortsætte – en indsats, som de kompetente ledere inden for USA's militær og udenrigstjeneste støtter.

Flere politiske og militære kilder har informeret *EIR* om, at der finder intense diskussioner sted bag scenen, langs den linje, som samarbejdet mellem Kerry og Lavrov har lagt, og som vil blive afsløret i de nærmeste dage.

Lyndon LaRouche påpegede i dag, at denne succesfulde flankoperation, som Putin udførte i Syrien, og som afslørede Obamas støtte til terrorister gennem hans venner i Tyrkiet og Saudi-Arabien, har lagt sig som en forhindring for det britiske imperieapparat internationalt og hjulpet Putins venner andre steder til at forsvare deres strategiske interesser – især Xi Jinping i Kina. Kineserne er nu i færd med at forberede et program, der skal lægge skat på spekulative, finansielle transaktioner – ikke for at tjene penge, men for at forhindre spekulanternes aktiviteter. Hedgefonde vil blive afkrævet bevis for, at genforsikrings- og valutatransaktioner er baseret på reel handel eller reelle investeringer og ikke er til spekulative formål – og har sendt

spekulanterne ud i hysteriske anfald.

Hvorfor tolererer amerikanere ødelæggelsen af deres økonomi, politikken med evindelige krige og en valgkampagne, der er langt værre, og farligere, end en klovneforestilling? Svaret skal søges i troen på penge – det faktum, at alting måles ud fra monetære værdier og matematiske formler snarere end ud fra realøkonomiens og det menneskelige samfunds fremskridt. USA's, Europas og Japans økonomier flyder med likviditet, med penge, men det er alt sammen fiktivt. Realøkonomien er i frit fald – med infrastrukturen, der forfalder, industrien, der kollapser og massearbejdsløshed – hvilket driver et stadigt større antal arbejdende mennesker til selvmord gennem narko, eller på anden vis.

Kina og Rusland og Indien har opbygget et nyt paradigme, gennem BRIKS, AIIB og Den nye Silkevej, baseret på principper, som amerikanere engang antog som deres. Amerikanere og europæere må atter engang antage konceptet om et fælles mål for menneskeheden, baseret på den succesfulde fremgang for menneskeheden som helhed, eller også se på, at Vestens nuværende imperieherskere leder verden til Helvede.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder en tale ved den officielle ceremoni for afsløringen af statuen af den russiske digter Alexander Pushkin i Seoul, Korea. 13. november, 2013.

EIR's interview med Irans

ambassadør i Danmark, H.E. Hr. Morteza Moradian om Irans relationer med Rusland og Kina, og Irans rolle i Den Nye Silkevej efter P5+1 aftalen med Iran (på engelsk og persisk)

Interviewet, som EIR's Tom Gillesberg lavede, fandt sted den 15. marts 2016 i København. Ambassadøren talte på persisk, som blev oversat til engelsk.

English:

Interview with Iran's ambassador to Denmark, H.E. Mr. Morteza Moradian about Iran's relations with Russia and China, and Iran's role in the New Silk Road, after the P5+1 agreement with Iran. The interview was conducted on March 15, 2016 in Copenhagen, Denmark by EIR's Copenhagen Bureau Chief Tom Gillesberg. Ambassador Moradian spoke Farsi, and his statements were translated into English.

Audio:

Interview with H.E. Mr. Morteza Moradian, the ambassador from the Islamic Republic of Iran to the Kingdom of Denmark, about Iran's relationship with Russia and China, and Iran's role in the New Silk Road, from a vantage point after the P5+1 agreement with Iran. The interview was conducted on March 15, 2016 in Copenhagen, Denmark by EIR's Copenhagen Bureau Chief Tom Gillesberg. Ambassador Moradian spoke in Farsi, and his

statements were translated into English. Video and audio files are available at: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=12299>

EIR: Mr. Ambassador, thank you so much for agreeing to this interview, to give us an opportunity to hear what Iran's views are on some extremely important questions, not only for Iran, but, I think, for the whole Middle East region, and, also, for the world. When Chinese President Xi was in the Islamic Republic of Iran, there was a lot of discussion with President Hassan Rouhani, and others, and agreements signed, aimed at reviving the ancient Silk Road, which the Chinese call the "One Belt, One Road." Greek Prime Minister Tsipras was also in Teheran, and spoke about Greece's role as a bridge between Europe and Iran.

After years of war and lack of economic development, many countries in Southwest Asia are completely destroyed. What is urgently needed is the extension of the OBOR/New Silk Road policy for the entire region, as well as the Mediterranean countries – a Marshall plan, but without the Cold War connotations.

Do you see a potential for that, and if so, what are your ideas about it?

H.E. Mr. Morteza Moradian: In the name of God, the compassionate and merciful, I would also like to thank you for arranging this session for me to be able to air my views on the issues of the region, and others. Both Iran and China have high ambitions regarding transportation issues. I think that there is extreme potential for economic development, arising from the idea raised by the Chinese president. Iran is situated at a very important juncture from a transportation point of view. This has nothing to do with the issues of today or yesterday, but it is an historical issue. Iran, and the region around it, are located along a very, very important corridor.

If we look at the important corridors in the world, there are three important ones. We can see that the North-South corridor, and the East-West corridors, all pass through Iran. The important thing is that transportation corridors

necessarily need lead to the growth of economic development, and also, when economic development takes place, what follows that is peace and stability. Our country, and all of the countries of western Asia, are trying to find and develop these transportation routes. In this regard, the idea raised by China can have important consequences for the region. Just to sum it up, this idea of reviving the old Silk Road, would have a very positive influence on development.

As far as Iran is concerned, Iran enjoys a very good position in regard to all forms of transportation – air, sea and land. Iran has always followed up on the issue of reviving the old Silk Road, with China. We now see that the Chinese idea, and the Iranian idea, are now meeting at some point. I think that within the framework of two very important agreements, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), and, also, the Economic Cooperation Organization (ECO), we can have very, very good cooperation. I will give more explanations later about the importance of the SCO and ECO cooperation. These are both in our region, and they can have cooperation with each other.

EIR: You have personally been involved in your country's relations with, especially, Russia and China – two countries which are playing leading roles in today's world, with Russia taking leadership in the fight against Daesh/Islamic State, and China pursuing an inclusive, multi-national, economic development strategy, which is an alternative to the transatlantic monetarist policy leading to economic collapse. Now, starting a new chapter after the sanctions against Iran have been lifted, how do you foresee the future of Iranian relations with Russia, and China, and what benefits will that bring to Iran and the rest of the world?

Ambassador Moradian: As you pointed out, I think the conditions are now conducive for good cooperation and development. During the years of the sanctions, we had extensive relations with China. There is now about \$50 billion

of trade between Iran and China. This has fluctuated some years, but it is between 50-52 billion dollars. China is the biggest importer of Iranian oil. We also had extensive relations with Russia during the years of the sanctions. It's natural, now that the sanctions have been removed, that the relationship between these three nations would develop further.

The important point that I would like to point out is that the three countries have common interests, and common threats facing them. We are neighbors with the Russians. We have common interests with Russia regarding the Caspian Sea, transportation, energy, the environment, and peace in the world. So, we have quite a number of areas where our interests coincide. Other there areas where we have common interests are drug trafficking, and other forms of smuggling, combating extremism and terrorism, and, also, our views on major international issues converge.

We also have quite a number of common interests with China. They include energy, in the consumption market, reviving the Silk Road, combating terrorism, the transportation corridors, and, also, in the framework of the SCO -- quite a number of areas where we have common interests. China needs 9 million barrels of oil on a daily basis. As I said, our trade relations amount to about \$52 billion.

Iran enjoys some very important factors. First of all, it has enormous amounts of energy resources. Its coastline along the Persian Gulf runs up to 3000 kilometers. We are neighbors with 15 countries in the region. So these are very, very important points for Iran to be in the hub. I think that cooperation between these three powers, namely Russia, China, and Iran, can ultimately lead to stability and peace in the region. So the four areas – the combination of economics, trade, energy and transit – these are areas that can lead to the ideas that I mentioned. I think that effective cooperation between these three powers can lead to peace and stability, important in western Asia, and in the Middle East.

The revival of the old Silk Road, at this juncture of time,

would be very meaningful. During the recent visit to Iran by the Chinese president, the two sides agreed to increase the volume of trade between the two countries, in the next 10 years, to \$600 billion.

Also, in the recent visit to Iran by President Putin, there was also agreement on Russian investment in Iran. It has to be said that our trade relations, economic relations, with Russia is not as much as it should be. But among the topics discussed when President Putin visited Iran, was to make sure that the volume of economic cooperation increases between Iran and Russia.

Just to sum up our relations with Russia and China regarding economic cooperation, we think that with Russia, it is not enough, and we want to increase that. With China, it has been very good, but we still want to develop that further. Overall the situation is promising.

You are well aware that from the point of view of stability, Iran is unique in the region, and that actually prepares the ground for this cooperation to continue.

EIR: There is already progress on extending the New Silk Road from China to Iran. On February 15, 2016, the first freight train from Yiwu, China, arrived in Teheran. The 14-day-trip covered over 10,000 km. (about 6,500 miles), travelling through Kazakhstan and Turkmenistan, saving 30 days compared to the former route. What are the plans to extend this line, and how will that improve economic relations along the New Silk Road? And what new agreements were just made between Iran and China to develop the New Silk Road?

Ambassador Moradian: President Rouhani has very clear views on the Silk Road. In fact, President Rouhani is a specialist in transportation routes and communication. He believes that the basis for development lies in the development of transportation infrastructure. He and the Chinese president have talked over the revival of the Silk Road on a number of occasions.

There was a discussion that deviated from the main subject of

the Silk Road, being propagated during the past few years. That was the idea of the new Silk Road, or the American Silk Road, so to speak, and it was not based on an historical issue. Basically, they wanted to bypass Iran, and deviate the route to bypass Iran, in effect. No one can fight against economic and geographical realities on the ground. When the route through Iran is the shortest route, and the cost effective route, then nobody can go against that. And because the Chinese ideas were more realistic, then Iran and China were able to come to some sort of understanding on the development and revival of the Silk Road.

There is also emphasis on the development of sea routes. We witnessed good investment by the Chinese in this regard, in the recent years. China has invested heavily in Pakistan, in the Gwarder port.

If I want to just come to the issue regarding Iran, then I can go through the following issues. The railroad between Khaf in Iran, and Herat and Mazar-i-Sharif in Afghanistan, is an important connection. The Khaf-Herat section has been completed, but the Herat-Mazar-i-Sharif section is still to be constructed. I think this is an important route that we believe, in my opinion, China would be advised to invest in. Also, within the framework of Danish development aid to Afghanistan, I think a portion of funds to the Herat-Mazar-i-Sharif railroad link would be an important factor.

If this route between Herat and Mazar-i-Sharif were to be completed, then from there, there are two routes – one leading to Uzbekistan, and the other leading to Tajikistan, and that can be an important connection. At the moment, China is making good investments in both Kyrgyzstan and Tajikistan, in order to establish the links. In fact, the link between China, Kyrgyzstan, Tajikistan, Afghanistan, and Iran, is one of the most important links of the Silk Road. And there is a missing link between Herat and Mazar-i-Sharif, as I said, and I hope that the countries concerned, especially China, can help establish that link. Over the past two years, the corridor between Kazakhstan, Turkmenistan and Iran has now borne fruit,

and is now connected. In fact, the train that you mentioned, that arrived in Teheran, actually came through this route, and this corridor has extreme potential. I hear that quite a number of countries in the region are interested in joining this corridor. We have another corridor linking Uzbekistan, Turkmenistan, Iran and Oman, which is called the fourth corridor. And this has also come into operation over the past year-and-a-half.

We also have other corridors, which I call subsidiary corridors. All of these subsidiary corridors can actually enhance and complement the main East-West Silk Road. One very important corridor, that you are aware of, is the North-South corridor, and a section along this corridor is now under construction – the connection between the city of Rasht, and Astara on the Caspian coast. In fact, we have reached agreement with Azerbaijan on the connection between the two cities of Astara in Iran, and Astara in Azerbaijan. This corridor also needs some investment, and we hope that countries like China can help us in developing this.

Just to sum up regarding the corridors, there are two routes which need investment: Herat to Mazar-i-Sharif; and Rasht to the Asteras in Iran and Azerbaijan.

Regarding the third part of your question, about the agreements reached by Iran and China during the Chinese president's visit in Iran, 17 agreements were signed during the visit. The areas included energy, financial investment, communication, science, the environment, and know-how. Specifically, on the core of your question about the Silk Road, the two countries agreed to play a leading, and a key role, in the development and operation of this link. They agreed to have cooperation on infrastructure, both railroad and road. For example, electrification of the railroad link between Teheran and Mashhad, is part of this connection of the Silk Road that was agreed to. The other important thing is cooperation on the port of Chabahar in Iran. The two sides agreed to have cooperation in this, and the Chinese agreed to invest in Chabahar. Regarding industry and other production

areas, they agreed that the Chinese would cooperate and invest in 20 areas. Regarding tourism and cultural cooperation, the two sides also agreed to develop cooperation in this regard, within the framework of the Silk Road. I think you can see that within the framework of the Silk Road, there are quite important agreements between the two countries.

EIR: Building great infrastructure projects is a driver for economic growth, and increasing cooperation among nations. Now, after suffering under the sanctions, Iran has an opportunity to build up its infrastructure, as is going on, in cooperation with other countries, to help create the basis for Iran to play an important, stabilizing role in the region.

The P5+1 agreement also cleared the way for Iran's peaceful nuclear energy program, a Memorandum of Understanding (MoU) was just signed with China, to develop peaceful nuclear energy. What were the highlights of the agreement, and what are the plans for Russian-Iranian civilian nuclear cooperation?

Ambassador Moradian: Between Iran, Russia, and China, there has been good cooperation through the years regarding the peaceful use of nuclear energy.

32:36

Because of the reneging of the Western governments, the construction of the Bushehr nuclear power plant was left unfinished, and after the Russians agreed to pick up the pieces, we reached an agreement, and were able to develop, and make this very important plant operational. The cooperation between Iran and Russia on peaceful nuclear energy has been very constructive. All of Iran's atomic activities have been under the supervision of the International Atomic Energy Agency (IAEA). As we have had no deviation from our peaceful nuclear program, after 10 or 12 years, the Western countries, the P5 + 1, finally came to the conclusion that Iran's nuclear program has always been peaceful. I believe that they knew this at the beginning, as well. This was just a political game. We have also had some kind of constructive cooperation

with China over the past two decades on peaceful nuclear energy. During the recent visit to Iran by the Chinese president, an agreement was also signed in this regard. In the implementation of the cooperation agreement, China, Iran and America are also the three countries forming the committee for the implementation of the agreement. It was agreed during the recent visit that China will reconfigure the Arak heavy water plant. The Chinese and the Iranians have also agreed to have cooperation on the building of small-scale nuclear power plants. This, I think, is very important for Iran, in terms of producing electricity, and the Chinese welcome this. We have also signed a number of agreements with China on the construction of a number of nuclear power plants in the past. Iran, because of its extensiveness, has always welcomed cooperation on the development of peaceful nuclear energy for the production of electricity, and other things. In fact, based on the cooperation agreement between Iran and the P5+ 1, there will be agreements with a number of the members of the P5+1 regarding the nuclear issue.

EIR: You already mentioned the International North-South Transport Corridor (INSTC), linking India, Iran, and Russia with Central Asia and Europe. Is there anything more you would like to say about this project, and the benefits that are envisioned?

Ambassador Moradian: I explained about the corridors in my previous answers, but the North-South corridor is one of the most important corridors in the world. If this corridor were completed, it would be very effective in three most important areas – it would be a contributing factor in security, speed, and cost. This corridor starts in Finland, comes through Iran, then on to the Persian Gulf, from there to India, and then towards Africa. If we look at the present route now, it takes 45 days, but if we use the North-South corridor that I just mentioned, this would reduce the time to 20 days. The route will be 3,000 kilometers shorter. This can be a very important

factor from a world economic point of view.

We are faced with realities, with situations, that nobody can ignore. For this reason, during the past few years, Iran has made endeavors, extensive efforts, to actually complete what I call the subsidiary corridors. Right now, in Iran, we have 10,000 kilometers of operational railroad lines. For our present government, the further development of railroad links is very important. We have plans to build another 10,000 kilometers in the future. It is my view, that in the next couple of years, we will see a revolution in transportation.

There are some missing links, which we think should be completed as soon as possible. As I said, from our point of view, the section between Rasht and Astara is very important, and it has to be completed very soon. In fact, during the recent visit of the Danish foreign minister to Teheran, this issue was also brought up. The Iranians announced that if the Danes are prepared to do so, they would be welcome to invest in this section. And we have that link to the Chabahar port. If this port is developed to utilize its full capacity, then this will serve as an important link in the North-South corridor. In the Persian Gulf we also have an island called Qeshm, which has an extreme potential. In fact, because Qeshm, itself, also has gas, and has a strategic location in the Persian Gulf, it can play an important role in the North-South corridor. We are seeing that various countries, like China, Japan, and South Korea, are interested in entering into these areas. In fact, there was a seminar on shipping in Copenhagen, a couple of weeks ago, and I said that to the Danish participants there, that this condition is conducive to involvement for mutual benefit. The benefits to be accrued from the North-South dialogue are global. Iran is making all efforts to complete this corridor.

A lot can be said about the North-South, and East-West corridors. Just to point out, very briefly, on the East-West corridor, some very important developments have taken place. We have had good negotiations with the Turkish side. One of

the most important links in the East-West corridor, is the link between the cities of Sarakhs and Sero. Sero is located on the border with Turkey, and the Turks and the Iranians are now in very extensive negotiations to develop this route. The other route is the railway link between Iran and Iraq, and this is also being constructed on an extensive level. As I said, the subsidiary corridors – the one from Kazakhstan, Turkmenistan to Iran; and the one from Uzbekistan, Turkmenistan, Iran and Oman – are now operational, and we are also planning on development, and making other subsidiary routes operational.

EIR: What about cooperation on water desalination, and nuclear fuel?

Ambassador Moradian: Iran is faced with a shortage of water. We have quite a number of projects for water desalination in the Persian Gulf. In fact, one of the main reasons that we wanted nuclear power plants in the Persian Gulf, was to use that energy to desalinate water. Currently, a number of Iranian companies are engaged in this. One of the very big projects came on stream during the past couple of years. Regarding the desalination plants, there is good cooperation between Iran and foreign countries. I think that this is another area where Danish companies can enter into the competition. President Rouhani made a trip to the city of Yazd, in the center of Iran, and he said there, that transfer of water from the Persian Gulf to the center of Iran, to the city of Yazd, is one of the important projects that the government has in mind.

Regarding nuclear fuel, within the framework of the P5+1 agreement with Iran, it envisages extensive cooperation between Iran and these countries on nuclear fuel. Iran is now one of the countries that have the legal right to enrich uranium, and this has been recognized. So, based on the capacities that Iran has, we can exchange nuclear fuel. Within this framework, we have exchanged quite a lot of fuel with the Russians, and we have cooperation plans with China on the

heavy-water plant in Arak.

EIR: Can you speak about cooperation on fighting terrorism and drug trafficking?

Ambassador Moradian: On the issues of combating extremism and terrorism, and trafficking with drugs, and otherwise, there is extensive groundwork for cooperation. The development of extremism, and the instability that follows, is extensive in the CIS countries, and part of China. Iran has extensive experience and knowledge about combating terrorism, and in this regard, Iran can cooperate with those countries regarding this menace. Afghanistan is the world's biggest producer of narcotic drugs. In fact, unfortunately, after Afghanistan was occupied by the ICF coalition, led by America, the level of production of narcotic drugs in Afghanistan has increased extremely violently.

EIR: While the British in the Danish troops were in the Helmand province, I think the production went up about 20 times.

Ambassador Moradian: Exactly. In that region, Helmand, in particular, there was an incredible increase in the amount of production. In fact, in combatting smuggling drugs to come to Iran, to this side, Iran has been a sturdy wall, and we have unfortunately lost quite a number of our security forces in that region, bordering on 4,000. Just something on the sideline which is very important. In fact, Iran is on the frontline in combatting drugs. When Europe talks about helping other countries stem the tide of immigrants to Europe, I think that stemming the tide of narcotic drugs coming to Europe, also requires the same sort of agreements. Iran is very active in combating and preventing drugs coming this way, and the death penalty, the capital punishment we have for the warlords of the drug traffickers, is, actually, in the pursuit of this policy of trying to prevent drugs from reaching outside of the region. Just imagine if Iran would stop cooperating, stop combatting these drug traffickers? The road would be an open

highway, and just imagine how much drugs would then come across. There already exists very good cooperation between Iran, China, and Russia on combating drug trafficking. We have had multi-lateral sessions in the field of combating drug trafficking. I think that within the framework of the Shanghai Cooperation Organization (SCO), Iran can play a leading role in combating drug trafficking, extremism and terrorism. In the recent session of the SCO, it was agreed that after the sanctions were lifted against Iran, that Iran's status would be lifted from an observer to a full member. In the next session, which is planned in Uzbekistan, I think that this issue will be raised.

EIR: I think we have covered a lot of very many essential things. Is there anything else that you would like to say to our readers?

Ambassador Moradian: I would like to refer to a few points in this interview, which is about the cooperation between Iran, China, and Russia. The cooperation between Iran, Russia, and China is very important. The more this cooperation increases, the more it can help peace and security in the region. The revival of the old Silk Road is a very important issue. Within the framework of the revival of the Silk Road, the strengthening of the SCO cooperation, and the ECO cooperation is very important. In fact, the cooperation between ECO and SCO is also very important, and has to be developed.

Other very important issues that I would just like to briefly mention are – the first thing is that Iran's full membership in the SCO is important. In fact, in the area of security, SCO needs Iran's experience and influence in this regard. The next thing is that cooperation within the framework of the SCO, can enhance security and peace in the region.

The next thing, is that China must make more investment in Iran. In order to actually develop the Silk Road, it has to invest more in Iran. China must also make more investments in the port city of Chabahar, and also in the Iranian island of

Qeshm.

The other point I would like to mention, is that the Eastern SWIFT (financial transaction network) is also an important idea. I think that the important countries in the East, like China and Russia, should have an alternative financial connection. And the other thing is, the monetary exchange between these two countries is important. What I mean by this, is that these countries can conduct their transactions in the local currencies of the Iranian Rial, the Chinese Yuan, and the Russian Ruble.

The other thing I would like to point out, is that China is the number one country in the world that needs energy, and Iran is one of the leading producers of such energy. But the important point to be born in mind here, is Iran's independence in its decision making regarding its energy resources – oil and gas. In fact, if you look at its record, Iran has never played games with its energy policy. Any country that wants to have economic cooperation with Iran, must take this aspect into consideration, and it is an important consideration. Other countries in our region do not operate in this way.

Finally, I am very pleased that this opportunity arose for me to air my views on economic development in the region, and very important issues that will have global consequences. Thank you.

EIR: Thank you, Mr. Ambassador.

End

Putin overrasker igen Obama; annoncerer tilbagetrækning fra Syrien

14. marts 2016 – I et møde i dag, der blev udsendt på Tv, med forsvarsminister Sergei Shoigu og udenrigsminister Sergei Lavrov, meddelte den russiske præsident Vladimir Putin, at han havde udstedt ordrer på at påbegynde en tilbagetrækning af Ruslands »hovedstyrke« fra Syrien, med start den 15. marts.

»Jeg mener, at de opgaver, der blev pålagt Forsvarsministeriet, generelt er blevet opfyldt. Det er grunden til, at jeg giver ordre til, at en tilbagetrækning af det meste af vores militære gruppe fra Syrien, skal påbegyndes med start fra i morgen«, sagde Putin iflg. TASS' dækning af mødet. Med en lykønskning til de russiske officerer og soldater for deres arbejde tilføjede han, »Med det russiske militærs deltagelse er det lykkedes syriske tropper og patriotiske styrker i Syrien at vende tidevandet i kampen imod international terrorisme og tage initiativet i praktisk talt alle retninger.« Putin sagde, at de russiske luft- og flådebaser, der er etableret i Syrien, ville fortsætte med at operere »på en rutinemæssig måde«.

Putin havde adviseret den syriske præsident Bashar al-Assad forud for sin meddelelse om ordren.

Det var sandsynligvis ikke noget tilfælde, som kilder bemærkede til *EIR*, at meddelelsen kom, samtidig med, at FN-forhandlingerne i Genève om en våbenhvile og en politisk afgørelse i Syrien begyndte. Putin sagde, »Jeg håber, at beslutningen i dag vil være et godt signal til alle parterne i konflikten. Jeg håber, at beslutningen i betragtelig grad vil forøge tilliden hos alle deltagerne i processen. Jeg beder det russiske Udenrigsministerium om at intensivere Ruslands

medvirken i organiseringen af fredsprocessen til løsning af problemet i Syrien.«

Ligesom med alle strategiske initiativer, som Putin har taget, syntes også beslutningen og ordren fuldstændig at have taget Obamas Hvide Hus på sengen. En repræsentant for det amerikanske Udenrigsministerium, den pensionerede general John Kirby, der holdt en pressebriefing her til eftermiddag, sagde, at et spørgsmål fra en reporter var det første, han havde hørt om denne udvikling.

Tysk valg er en uforbeholden katastrofe for den vestlige verden

»Dette er en uforbeholden katastrofe«, sagde Helga Zepp-LaRouche, formand for partiet Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo) i Tyskland. »AfD er et beskidt, afskyeligt fænomen. Det var sådan, det skete i 1930'erne«, sagde hun og bemærkede ligeledes, at sådanne ekstreme højrefløjsspartier eller endda fascistiske partier eksisterer over hele Europa. Denne fare, sagde hun, er resultatet af den fejlslagne politik i Europa mht. både flygtningekrisen og den økonomiske krise, og markerer slutningen på EU, der ikke længere har nogen som helst enhed.

13. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Valgene i tre tyske forbundsstater søndag resulterede i en enorm kindhest til kansler Angela Merkel, iflg. meningsmålinger fra valgstederne, med det ekstreme højrefløjssparti Alternativ for Tyskland (AfD), der bygger på at fremme anti-flygtningehysteri, der kaprede 11 % og 12,5 % i hhv. Baden-Württemberg og Rheinland-

Pfalz i vest, og ikke mindre end 23 % i staten Sachsen-Anhalt i øst. »Dette er en uforbeholden katastrofe«, sagde Helga Zepp-LaRouche, formand for partiet Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo) i Tyskland. »AfD er et beskidt, afskyeligt fænomen. Det var sådan, det skete i 1930'erne«, sagde hun og bemærkede ligeledes, at sådanne ekstreme højrefløjspartier eller endda fascistiske partier eksisterer over hele Europa. Denne fare, sagde hun, er resultatet af den fejlslagne politik i Europa mht. både flygtningekrisen og den økonomiske krise, og markerer slutningen på EU, der ikke længere har nogen som helst enhed.

Ledende økonomiske og politiske personer i hele Europa, men i særdeleshed i Tyskland, har åbenlyst advaret om, at den sindssyge politik, der i sidste uge blev annonceret af Den europæiske Centralbanks, ECB's, præsident Mario Draghi, både er et tegn på total desperation og en garanti for et totalt kollaps i allernærmeste fremtid. Draghis 33 %'s forøgelse af den allerede massive pengetrykning under 'kvantitativ lempelse', op til 80 mia. euro om måneden, parret med lavere negative rentesatser, er, som Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, simpelt hen mere af den samme medicin, der forårsagede sygdommen. Hele det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot, og intet som helst, undtagen en politik for genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at lukke »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne ned og afskrive den spekulative gæld, kan forhindre et ukontrolleret kollaps.

I USA er fascismens realitet endelig ved at blive tvunget ind i offentlighedens bevidsthed af den farlige hofnar Donald Trump. Men, som Tim Stanley fra det britiske *Telegraph* skrev i dag, alt imens det er sandt, at Trump gør fremstød for ulovlig og hadefuld demagogi: »Han tog ikke Amerika i krig i Irak på baggrund af usaglige beviser, etablerede Guantanamo i modstrid med menneskerettighedslove eller autoriserede tortur af fjendtlige kæmpere, stod i spidsen for den gigantiske NSA-operation med indsamling af data, lancerede en beskidt krig

med droneangreb mod både terrorister og dem, der havde det uheld at leve i deres nærhed, underminerede den religiøse frihed hos ansatte, der ikke ønsker at støtte deres arbejders sexliv, underkendte staternes ønsker mht. giftermål, tvang borgere til at købe sundhedsprodukter eller deporterede tusinder af illegale immigranter ved aggressivt at genne dem sammen.« Alt imens dette tydeligvis er en anklage mod Obama, så er det Trumps sandsynlige demokratiske modstander Hillary Clinton, der fører valgkampagne på baggrund af dette generalieblad med mord og kaos.

Hvor efterlader dette så USA? En ægte revolution af tankegangen kræves af dets borgere, omgående, hvis verden skal undfly det fremstormende helvede med global krig og økonomisk kaos. Lykkeligvis har Kina og Rusland søsat en redningsflåde og en mission for menneskeheden gennem BRIKS, Den Nye Silkevej, et internationalt rumprogram, en tilbagevenden til klassisk kultur, og »win-win«-relationer nationerne imellem.

Schiller Instituttets konference i Manhattan den 7. april må bringe verden sammen på baggrund af disse principper. Det er den opgave, som denne organisation kan og må gennemføre.

**Den Europæiske Centralbank
skruer op
for pengehanen. Eksproprier
spekulanterne, ikke**

bankkunderne!

Af Helga Zepp-LaRouche

Vi står på randen af det totale sammenbrud, og det er absolut utilgiveligt, at regeringerne giver mulighed for, at dette system, der er baseret på bedrageriske intriger og fusk, kan opretholdes så meget som en dag længere. Storspekulanternes kasinoøkonomi må øjeblikkeligt lukkes ned gennem en streng Glass/Steagall-bankopdeling! Der findes en løsning, men den kræver, at man på dramatisk vis går bort fra den nuværende, neoliberale model og genindfører realøkonomi og økonomisk genopbygning.

Download (PDF, Unknown)

Flygtninge-aftale mellem EU og Tyrkiets Erdogan er korrump!

Der er intet grundlag overhovedet for at betale 6 mia. euro i afpresserpeng, når man ved, at en karakter som Erdogan vil komme tilbage ... og vil fortsætte med at true med at udløse massive flygtningestrømme samtidig med, at Tyrkiet forsøger at sabotere Lavrovs og Kerrys indsats for at bringe en afslutning på denne fem år lange monstrøsit af en krig, der har raset i Syrien.

Download (PDF, Unknown)

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Under en diskussion den 9. marts med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi karakteriserede Lyndon LaRouche kampagnen for at bryde BRIKS-gruppen op som følger:

»Det er britisk. Se på omstændighederne. Der er visse kendsgerninger her, der er meget klare. For det første står briterne bag alt dette, og briterne triumferer over den fordærvelse, de har været i stand til at indføre i USA og i den amerikanske befolkning. Det er et faktum. Når man lige har fordøjet dette, så må man se på, hvad det er for problemer, der findes i Europa, og så bliver man virkelig lidt skræmt, for man ser hele områder af Europa, der disintegrerer for øjnene af os, og især dem, der er på den forkerte kurs.

Det, Putin gør, er virkelig godt; det er meget effektivt – det er rigtig godt. Og det er succesfuldt, og det hænger sammen med Kina og andre former for operationer omkring dette, der bygger det op. Så det er en god situation for os mht. tingenes udsigt. Der er ikke noget problem her. Der er bekymring, men ikke noget virkeligt problem.

Vores problem ligger hovedsageligt i USA. Det er den kendsgerning, at USA's befolkning er blevet gjort sindssyge, voldsomt, af Bush-familien, og nu af Obama. Det har været en degeneration. Disse ting er så åbenlyse, at det må siges højt, fordi det er så åbenlyst. Kongressen er i et forfærdeligt rod.

Hvis man indser disse ting, og man laver en liste med en sammenligning af det ene mod det andet, finder man ud af, at tingene ikke står så dårligt til i det ene kvarter, men at de er forfærdelige mht. USA og den amerikanske befolkning. USA er i en tilstand af desperation. Desperation, fordi de accepterer spekulativ investeringsbankvirksomhed, men de accepterer ikke Glass-Steagall, der automatisk ville hjælpe udviklingen. Sådan står det til. Vi har i virkeligheden ikke noget andet problem end dette. Vi har Wall Street, som er rådden, FBI er råddent, og en masse mennesker er ikke andet end de rene svindlere. Og vores befolkning er på både kunstig vis, men også aktivt, blevet demoraliseret. Demoraliseringen af den amerikanske befolkning er en meget farlig ting.

I Sydamerika ser man også, at udsigterne er ved at blive forfærdelige. Det behøver de ikke at være, men det er de. Så vi må virkelig samle vore tanker og ikke udbrede sygdomme, der ikke er virkelige.

LaRouchePAC-leder Kesha Rogers er ved at komme tilbage, og det er vigtigt. Hendes rolle med udgangspunkt i Texas, og i baggrunden dernede, er meget styrkende mht. hele situationen.

Wall Street og Washington ved, at Dodd/Frank-loven har været en total fiasko. De ved det! De er rædselsslagne. Folk har tendens til at være bange; en meget stærk frygt. Men det bliver bare til hysteri. Det politiske system er råddent: der var nogle styrkeområder, men det meste af det er råddent. Demoralisering er nøglespørgsmålet; situationen er forfærdelig, men der er noget, der er værre: demoralisering. Og demoralisering kan selvfølgelig ikke bekæmpes, med mindre der er reel styrke bag; man kan ikke bare bluffe det.

Dette er en ekstremt dødbringende situation. Spørgsmålet er, om hele USA's økonomi vil kollapse, før balladen virkelig begynder. Kina befinder sig i en god situation; Putin er i en god situation, relativt set, og der finder en opbygning sted i visse dele af planeten.

Vi har endnu ikke fået kontrol over tingene. Vi har udsigter, men ingen kontrol. Og denne kontrol må vi selv levere.»

Rachel Brinkley (fra LaRouchePAC Policy Committee, -red.) fra Boston sagde, at befolkningen er rasende over, at økonomien er i færd med at kollapse, og at ingen gør noget ved det.

LaRouche svarede:

»De tror ikke på, at de kan gøre noget ved det; det er derfor. De tror på, at det er noget, der overgår dem; ikke noget, som de gør.

Jeg håber på, at vi kan bryde igennem med noget her, for der er gennembrud i ting, der er internationale faktorer. Men jeg har ingen præcise beviser, så jeg er lidt forsigtig. Jeg mener, at der er muligheder; helt bestemt i Kina og Rusland og så fremdeles, er der gode tegn. Men en stor del af det transatlantiske område og relaterede tilfælde er en stor katastrofe. Det vil formentlig vedblive at være en katastrofe, endda forværrende. Så vi står ved et punkt lige nu, hvor vi ikke har nogen præcis konklusion om noget som helst; vi har en masse tilkendegivelser.

Det kommer til at handle om globale faktorer; jeg tror ikke, der er mange chancer i lokale områder; jeg tror, at globale faktorer er de eneste, der virkelig er signifikante. For se på økonomien, se på moralen osv., som vi ser generelt. Der er intet at hente her. Der er visse udviklinger, der omfatter nogle af problemområderne og giver folk en vis fornemmelse af et optimistisk syn. For situationen er ikke så dårlig, som mange mennesker tror, hvis den blev håndteret korrekt. Eller den er værre – hvilket er mærkeligt. Man har noget, som folk tror, vil være godt for dem, når det er ubrugeligt. Men de får også undertiden et frisk pust af at se frem til noget.

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge. Vi ser ingen mirakler lige nu, undtagen når vi en gang imellem får en smule fordel – og det må man

arbejde videre med. Og der kommer nogle lyspunkter her og der.«

Titelfoto: Lyndon LaRouche fortsætter med at arbejde for Det britiske Imperiums afslutning og for udløsningen af menneskehedens kreativitet.

.

SPØRGSMÅL OG SVAR

med formand Tom Gillesberg

den 10. marts 2016:

Rusland og Ukraine; Hillary Clinton;

Nykredit; finansspekulation;

EU-Tyrkiet; Schiller Partiet

Med formand Tom Gillesberg

Kinas landbrugsminister rapporterer om nyt fremstød for at opdyrke jorden i Ruslands enorme fjernøstlige distrikt

7. marts 2016 – Kinas landbrugsminister, Han Changfu, talte i dag om Ruslands og Kinas planer om et samarbejde omkring opdyrkning af Ruslands enorme fjernøstlige distrikt. Han talte på en pressekonference på sidelinjen af den Nationale Folkekongres' årlige møde i Beijing.

Kinesiske firmaer er allerede aktive inden for landbrug på mere end 600.000 ha i det fjernøstlige område. Nu vil der, sagde Han, blive kinesisk-russisk samarbejde for at udvide dette gennem fælles landbrugsmæssig forskning og udvikling, samt uddannelse i agronomi og dyrkningsmetoder. Han opfordrede flere kinesiske landbrugsvirksomheder til at blive involveret.

Det russiske, fjernøstlige distrikt, der udgør to tredjedele af USA, har store, frugtbare områder og en befolkning på kun 6,3 million (omkring to tredjedele af den amerikanske stat New Jersey).

Foto: Sceneri fra Amur regionen, der har grænser mod Kina, ikke langt fra hovedbyen Blagovesjtjensk. Denne region med sit areal på 363.700 km² (Danmarks er 43.094 km²) og en befolkning på ca. 810.000 er blot en lille del af Ruslands enorme fjernøstlige distrikt.

NYHEDSORIENTERING

FEBRUAR-MARTS 2016:

Forlæng Den Nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika

*Tom Gillesberg til Folketingets Udenrigsudvalg den 1. marts:
Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at
den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse,
der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til
Europa og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat
og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende,
kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for
fred gennem fælles økonomisk udvikling.*

Download (PDF, Unknown)

Galskab pulserer igennem USA

*8. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Præsident Obama holdt
i mandags et møde i Det Hvide Hus for at fejre Dodd/Frank-
lovens succesfulde forhindring af et nyt kollaps, som det i
2008. Eneste problem er, at hele det transatlantiske
finanssystem er i frit fald, suget ned af værdiløs spillegæld
til en 'værdi' af omtrent 2 billiarder dollar, og som Dodd-*

Frank intet har gjort for at forhindre – men tværtimod har fremmet. De vestlige økonomier står og vipper på randen, mens befolkningerne bliver ødelagt af den værste narkoepidemi i Vestens historie, og af selvmord, der begås af desperate, midaldrende, arbejdsløse arbejdere.

I mellemtiden gør Obama og hans kontrollers i London alt, hvad der står i deres magt, for at bringe den eneste del af verden, der fungerer – Rusland og Kina – til fald. Øverst på deres »dødsliste« står BRIKS, der repræsenterer podedkrystallen til et nyt verdensparadigme, baseret på udvikling, rumforskning og »win-win«-samarbejde nationerne imellem, som Xi Jinping beskriver det. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag: »Bæltet-og-vejen er et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden.«

Men Wang Yi måtte også advare USA om, at USA's indsats for at »forplumre vandene« ved at anstifte konflikt i Korea og i det Sydkinesiske Hav kunne »støde Asien ud i kaos«, og at Kina i så tilfælde ikke kunne se passivt til.

I Europa fortsætter NATO-ledere med at deployere større og større militære styrker op til den russiske grænse, som forberedelse til krig.

Alligevel har Putin flankeret dette krigsfremstød ved at intervenere i Syrien og knuse Obamas støtteapparat for terroristernes netværk, og ved at danne en arbejdende militær og politisk relation med de fornuftige elementer i det amerikanske militær for at gennemføre en våbenstilstand og tilintetgøre ISIS og al-Nusra. Putin viser nu, at han kan arbejde for fred såvel som at føre krig, og får hver dag flere og flere oppositionsgrupper til at gå med i våbenstilstanden og fokusere deres beskydning på ISIS' sidste tilbageværende bastioner.

Men, uden at vende USA omkring og tage kampen op med forbryderne i Det Hvide Hus og på Wall Street, vil den

fremstormende, globale krig ikke kunne forhindres. De eksisterende institutioner er døde, som det bevises af den klovneforestilling, der kaldes præsidentvalgkampen 2016. For at skabe de krævede, nye institutioner, må den dræbende kultur rives ned gennem skønhed, en tilbagevenden til klassisk kultur og kreativitet, inden for musik, såvel som inden for videnskab.

I USA udgør LaRouche-bevægelsens 'Manhattan-projekt' og genrejsningen af NASA, med base i Texas, og den »Udenjordiske forpligtelse« (Krafft Ehrlicke) de uomgængelige startpunkter for en mobilisering af befolkningen til denne store opgave.

NATO misundelig på Ruslands Luftoperationer i Syrien

6. marts 2016 – På trods af USA's og NATO's offentlige kritik af Ruslands »upræcise« bombning i krigen i Syrien, er NATO tilsyneladende, bag lukkede døre, fuld af beundring for de russiske luftoperationer. I en rapport om en artikel i det tyske magasin *Focus* påpeger *Sputnik* en klassificeret NATO-rapport, der indrømmer Ruslands overlegne præcision og effektivitet, samt det russiske militærs høje, professionelle niveau; den konkluderer, at virkningen af de russiske piloters luftangreb er højere end alliansens. Det hemmelige dokument siger, iflg. *Focus*, at 40 russiske kampfly, udstationeret på den russiske base i Latakia, udfører op til 75 sortier om dagen og hver gang leverer præcise og effektive luftangreb, alt imens NATO-styrker, der har 180 kampfly, kun er i stand til at ramme 20 mål om dagen.

En rapport for et par dage siden på *SouthFront*-websitet

påpeger de russiske luftstyrkers demonstration af evner i Syrien, som NATO og Vesten ikke havde forventet. Disse evner kommer som resultat af både nye teknologier og nyt udstyr, samt en opgradering af mandskabet. I kølvandet på krigen i Georgien i 2008, rapporterer *SouthFront*, blev enheder fra de russiske luftstyrker (VKS) konsolideret og reorganiseret, og russiske piloter begyndte at få flere flyvetimer.

Rapporten sagde, at de russiske luftstyrker demonstrerede de følgende evner i Syrien:

- * Evnen til at deployere og opretholde en styrke på 100 kampfly i flere måneder under vanskelige forhold, og evnen til at opretholde en høj rate af kampmissioner.

- * Evnen til at fungere i en kompleks rekognosceringsangrebsmåde, der muliggjorde efterretningsdata fra forskellige kilder, inkl. fly, satellitter, droner og agenter, at blive konverteret til data for angrebsmål og således endda gøre det muligt, at mobile mål, såsom fjendtlige kolonner af tropper og forsyninger, hurtigt kan angribes.

- * Evnen til at udføre tæt luftstøtte, så vel som også afbrydelse og undertrykkelse på slagmarken imod en fjende, der opererer skjult.

- * Evnen til at kunne operere under alle vejrforhold, og på alle tider af døgnet.

- * Evnen til at bruge præcisionsstyrede våben.

- * Evnen til at integrere langtrækkende luftvarslingsfly såsom A-50 samt efterretnings- og jordovervågningsfly, såsom Il-20 og Tu-214R, i operationernes overordnede koncept.

- * Evnen til at bruge droner i stor skala som en del af en integreret luftoperation.

Der er evner, som de ikke har demonstreret, såsom de organiserende angrebspakker for at gennembryde et luftrum, der

er kraftigt forsvaret, men dette har NATO heller ikke gjort. »Alt tyder på, at det russiske VKS ikke vil hvile på laurbærrene, men i stedet vil fortsætte med at opbygge deres styrkeområder og fjerne svagheder, således, at det vil blive en endnu mere kapabel styrke i den næste konflikt, det må udkæmpe«, konkluderer SouthFront.

<https://southfront.org/russia-defense-report-russian-aerospace-forces-in-syria-and-beyond/>

En genrejsning af USA's økonomi med rumforskning som spydspids, og en international mission for menneskehedens fælles mål, som basis for en varig fred

Vi må genrejse fremtiden; og det begynder med kampen for at genoplive NASA. Og de gode nyheder er, at denne kamp nu er i gang; den er endnu i sit begyndelsesstadium, men det er en kamp, der kan vindes. Og USA's fremtid ligger i vægtskålene.

Download (PDF, Unknown)

DOKUMENTATION:

Download (PDF, Unknown)

Gå ud i rummet med Kina, ikke ad Helvede til med Obama

6. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Barack Obama annullerede USA's planer om udforskning af rummet, begik han den største af sine forbrydelser, selv i sin egenskab af en »Vinder af Nobels Fredspris«, der udartede til en krigspræsident og massedræber. Rumprogrammet var Amerikas kultur, dets mission og fremtid, og Obamas handlinger vendte i realiteten den historiske kurs omkring og drev USA tilbage.

Tilstanden for økonomien i USA – for ikke at tale om Europa – er i en håbløs spiral for nedadgående og dræber millioner af mennesker gennem håbløshed, narko- og medikamentafhængighed og krig, som truer hele den amerikanske befolkning.

En total genoplivelse af udfordringerne i forbindelse med udforskning af rummet kan ændre alt. NASA's rumprogrammer, der nu er skåret væk og suspenderet, er Amerikas eneste potentielle center for økonomisk håb.

For at vende degenerationen af USA og dets befolkning omkring, er den totale genoplivelse af rumprogrammet, på et højere niveau, den eneste farbare vej.

LaRouche-demokraten Kesha Rogers fra Texas fører an på denne vej, med den mobilisering, hun har genlanceret sammen med veteraner fra NASA, for at bringe rumprogrammet tilbage. *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche kalder dette for

videnskabeligt arbejde af højeste rang; det er den eneste, videnskabelige aktivitet i USA, der har ægte betydning for menneskehedens fremtid.

Og Amerika vil stå foran et samfundsmæssigt kollaps, hvis vi ikke meget snart gør dette.

De eksempler, som USA må samarbejde med om enhver bestræbelse inden for rumfartsvidenskab, som der gives mulighed for, er Kina og Rusland.

Dér, hvor den amerikanske »fremskridtskultur« engang blomstrede – i udforskningen af rummet – dér er Kina nu den drivende kraft. Kinas plan for de næste fem år er centreret omkring rumforskning. Med målet om at undersøge galaksen fra Månens bagside inden for de næste to år, inkluderer Kinas nye plan for økonomisk og samfundsmæssig udvikling »en forståelse af universets oprindelse«.

Under en diskussion om det økonomiske program den 5. marts sagde chefen for Kinas største rumforskningslaboratorie: »Rumforskning er uadskilleligt fra Kinas innovationsdrevne udvikling. Hvis Kina ønsker at være en stærk, global nation, bør det ikke kun varetage sine umiddelbare interesser, men også bidrage til menneskeheden. Kun dette kan vinde Kina verdens respekt.«

USA har mistet verdens respekt under Bush, og især under Barack Obama. Obama må fjernes fra embedet, omgående, og hans onde »værk« må omstødes. Og mere presserende end alt andet må hans mord på Amerikas rumforskningsprogram vendes omkring i en total genoplivelse af rumforskning – »for en forståelse af universets oprindelse«.

RADIO SCHILLER den 7. marts 2016: F16-fly til Irak og Syrien// Kinas femårs-plan inkl. videnskab og innovation

Med formand Tom Gillesberg

Vesteuropa: Vi har brug for samarbejde med Rusland, ikke dets destabilisering

4. marts 2016 – I en artikel i bladet *Ruslandkontrovers* skrev Matthias Platzeck, formand for Tysk-Russisk Forum, at økonomiske og politiske relationer med Rusland ikke må få lov til at forværres yderligere. Sanktionerne imod Rusland har gjort landets opførsel over for Vesten hårdere og har her forårsaget en bølge af »nationalisme«, og de har også haft en destabiliserende effekt på den russiske økonomi. Men en destabilisering af Rusland er ikke noget ønskværdigt, eftersom det er den andenstørste atommagt på Jorden, advarede Platzeck og opfordrede Vesten til at se, hvor de større udfordringer,

rent globalt set, ligger:

»Den flygtningekrise, der i øjeblikket får Europa til at holde vejret, er kun begyndelsen af store forandringer. I Afrika synes staters kollaps at være en realistisk mulighed, hvilket vil forårsage yderligere bølger af massemigration, ud over de 60 millioner flygtninge, der allerede i dag er i bevægelse.«

Da afdøde tyske kansler Willy Brandt engang advarede om, at øst-vest konflikten var for intet at regne i sammenligning med nord-syd konflikten, sagde han noget, der er af endnu større relevans i dag, fortsatte Platzeck. »Vi konfronteres med globale udfordringer. Vi må håndtere disse sammen med Rusland. Uden Rusland, eller i konflikt med Rusland, kan ingen af disse globale problemer løses.

Krisen i Syrien fremstiller dette på drastisk vis for vore øjne. Vesten må acceptere, at Rusland tydeligvis har et ord at skulle have sagt i denne region, og må inddrage russisk politik i samme øjenhøjde i den internationale krisekommunikation. Syrien kan blive til en lakmusprøve for, hvordan verdens problemer kan håndteres og løses, sammen med Rusland.«

**POLITISK ORIENTERING den 3.
marts 2016:
Schiller Instituttet har**

**foretræde for Folketingets
Udenrigsudvalg:
Syrisk våbenhvile er en
chance for fred gennem
økonomisk udvikling//
Helga Zepp-LaRouche i Indien:
Forlæng Silkevejen til
Mellemøsten
Sagen om Nykredit/Totalkredit**

Med formand Tom Gillesberg

**Ruslands udenrigsminister
Lavrov:
»Ikke ét eneste europæisk
spørgsmål kan løses uden
Ruslands mening«**

3. marts 2016 – I en artikel, offentliggjort i det russiske magasin *Global Affairs* og oversat i dagens *RT*, påpeger den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at »i løbet af i

hvert fald de forgangne to århundreder har ethvert forsøg på at forene Europa uden Rusland, og imod Rusland, uvægerligt ført til svære tragedier, hvis konsekvenser altid er blevet overvundet gennem afgørende deltagelse fra vort lands side«.

Idet han skitserede næsten 1000 års historie, påpegede Lavrov Ruslands rolle i stabiliseringen af Europa. »Som efterfølger til Det byzantinske Imperium, der ophørte med at eksistere i 1453, indledte Rusland en naturlig ekspansion mod Ural og Sibirien og absorberede disse enorme territorier. Det udgjorde allerede dengang en stærk, afbalancerende faktor i de europæiske, politiske kombinationer, inklusive den velkendte Trediveårskrig, der affødte det westfalske system for internationale relationer [Den Westfalske Fredstraktat], hvis principper, og her primært respekt for staternes suverænitet, stadigvæk i dag er vigtige«, bemærkede Lavrov. Men Europa var fjendtlig over for Ruslands opkomst. I begyndelsen af det 18. århundrede lykkedes det Peter den Store at anbringe Rusland i kategorien af Europas førende lande på lidt over hans regeringstids to årtier. »Siden da har man ikke kunnet ignorere Ruslands position. Ikke et eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«, skrev Lavrov.

Senere, bemærkede Lavrov, i perioden efter Anden Verdenskrig, »havde vi en praktisk chance for at hele Europas splittelse og gennemføre drømmen om et fælles europæisk hjem, som mange europæiske tænkere og politikere, inklusive præsident Charles de Gaulle af Frankrig, helhjertet tilsluttede sig. Rusland var fuldstændig åben over for denne mulighed og fremlagde mange forslag og initiativer i denne sammenhæng.«

»Desværre traf vore vestlige partnere et andet valg. De satsede på at udvide NATO mod øst og fremskyde det geopolitiske rum, som de kontrollerede, tættere på Ruslands grænser. Dette er essensen i de systemiske problemer, der har forbitret Ruslands relationer med USA og Den europæiske Union. Det er værd at bemærke, at George Kennan, arkitekten bag USA's politik for inddæmning af Sovjetunionen, i de senere år af sit

liv sagde, at ratificeringen af NATO's ekspansion var en 'tragisk fejltagelse'«, påpegede Lavrov.

Lavrov påpegede, at en holdbar løsning på den moderne verdens problemer kun kan opnås gennem seriøst og ærligt samarbejde mellem de ledende stater og deres associerede for at adressere fælles udfordringer i den aktuelle sammenhæng, og skrev: »Vore fremgangsmåder deles af de fleste lande i verden, inklusive vore kinesiske partnere, andre BRIKS- og SCO-nationer, samt vore venner i EAEU, CSTO og CIS. Med andre ord, så kan vi sige, at Rusland ikke kæmper imod nogen, men kæmper for løsningen af alle spørgsmål på et ligeværdigt og gensidigt respektfuldt grundlag, der alene kan udgøre et holdbart fundament for en forbedring af internationale relationer på lang sigt.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Helga Zepp-LaRouche taler ved Raisina Dialog i Indien

Men den indiske ungdom kan også lade sig inspirere til at påtage sig, som deres egen mission, at deltage i den økonomiske transformering af Sydvestasien og Afrika, og på denne måde blive en del af skabelsen af en fremtid for hele menneskeheden.

Virkeliggørelsen af et sådant udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå flygtningekrisen kan afsluttes og Europas og USA's økonomier kan genoplives, og hele Asien kan udvikles.

Eurasien har planer om global udvikling; NATO har planer om global ødelæggelse

2. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – I dag talte Helga Zepp-LaRouche ved en konference i New Delhi, hvor hun opfordrede til, at Indien, Kina og Rusland gik sammen, forhåbentlig sammen med endnu andre, om at forlænge Silkevejsprocessen ind i Sydvestasien og Nordafrika, som det eneste middel til at redde verden fra den overhængende trussel om en atomkrig.

»Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov«, sagde fr. LaRouche, »der omfatter en våbenstilstand for Syrien, har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af, at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Alligevel finder der en hastig eskalering mod global krig sted. Dette kunne ikke fastslås med større tydelighed end i den sindssyge erklæring, som general Philip Breedlove,

kommandør over NATO og den amerikanske kommando i Europa, aflagde for den amerikanske senatskomite for væbnede styrker i tirsdags. Breedlove sagde, at det amerikanske militær i Europa må være forberedt til at »punktere« Ruslands regionale forsvar og til en »hurtig forstærkning« af tropper, der bevæger sig mod øst i tilfælde af en konflikt. »Rusland har skabt et meget fortættet mønster af 'A2-AD', eller 'Anti-Adgang og Adgang Forbudt-område' (Anti-Access, Area Denial) ... Vi må investere i de evner og kapaciteter, der giver os mulighed for at gå ind i et A2-AD-område.«

Bemærk, at denne angivelige truende forsvarsevne, som russerne har, og som Breedlove ønsker at »punktere«, befinder sig inden for Ruslands egne grænser – dvs., at Breedlove åbenlyst taler om en invasion af Rusland. Lyndon LaRouche responderede, at der var noget alvorligt i gang, at de forsøger at fremprovokere en krig, »men de får måske ikke, hvad de forventer«.

Denne åbenlyse trussel om global krig står i skarp kontrast til aftalen om en våbenhvile i Syrien, der holder nu på femte dag – netop pga. direkte samarbejde mellem det amerikanske og det russiske militær! Og i dag vendte den amerikanske astronaut Scott Kelly tilbage til Jorden, efter 340 dage i rummet, som en af de få, tilbageværende helte fra resterne af det amerikanske, bemandede rumprogram – i et russisk rumfartøj!

Faktum er, at briterne er desperate. Hele den transatlantiske finansielle struktur er klar til at bryde sammen – den kan ikke overleve spekulationsboblens kollaps, som nu spreder sig i hele Europa og har kurs mod Wall Street. Og, bemærkede LaRouche, briterne ved, at, hvis Putin fortsætter, som han gør i dag, så er Det britiske Imperium færdigt.

Dette er en situation, hvor vi må være parat til at føre Amerika tilbage til mental tilregnelighed, baseret på de principper, som Helga fremlagde i dag i New Delhi.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov den 11. februar, 2016, inden et bilateralt møde, med fokus på Syrien, forud for Sikkerhedskonferencen i München.

Den tyske udenrigsminister Steinmeier citerer Franklin Roosevelt i Washington; kræver åbne grænser og en Marshallplan for Mellempøsten

Tirsdag, 1. marts 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier talte i dag på George Washington Universitet og citerede her Franklin Roosevelt og krævede åbne grænser. »Det værste, vi kan gøre, er at forsegle os«, sagde Steinmeier med henvisning til flygtningekrisen i Europa, så vel som til debatten om immigration i USA.

Han lagde ud med at tale om flygtningekrisen i Europa. Han citerede Roosevelts berømte, første indsættelsestale, at det eneste, vi har at frygte, er selve frygten, men henviste

dernæst til det efterfølgende, hvor Roosevelt sagde, at frygt »lammer den nødvendige indsats for at vende tilbage til fremgang«.

»Vi må inddrage og adressere rødderne til dette problem«, sagde Steinmeier. »Tilhængerne af frygt gør det modsatte. Men vi kan ikke flygte fra problemet. Verden er for indbyrdes forbundet«, sagde han. »At rejse mure er en dårlig idé, uanset, hvem der betaler for dem«, sagde han, med tydelig adresse til Donald Trump.

Han understregede Ruslands betydning. »En del af dette lederskab vil være vores dialog med Rusland«, sagde Steinmeier. »Vi kan ikke undvære Rusland. Vi må inddrage Rusland. Vi må huske den lektie, vi lærte af vore fædre og bedstefædre [der var udstationeret til Sovjetunionens grænser under den Kolde Krig].«

Med hensyn til våbenhvilen i Syrien sagde Steinmeier: »Hver eneste time, hvor våbenstilstanden holder, er vigtig for verden, så vel som for de mennesker, der er direkte berørt af den. Vi må yde de flygtninge, der flygter fra denne krig, beskyttelse. Det er ikke alene en humanitær pligt, men er også indskrevet i EU's statutter og Genève-traktaterne. USA har altid været kendt som et land, der har givet et tilflugtssted for dem, der flygtede fra krig og undertrykkelse. Dette vil lykkes os, hvis vi angriber den grundlæggende årsag til denne migration.«

Det første spørgsmål kom fra en repræsentant fra *EIR*, der spurgte ham, om ikke han var enig i, at vi har behov for en ny Marshallplan for Mellemøsten, der indledningsvis kunne bygge på den kinesiske præsident Xi Jinpings vigtige initiativ for en forlængelse af det økonomiske projekt for Ét bælte, én vej ind i Mellemøsten og herigennem fjerne det grundlæggende problem med regionens manglende udvikling.

Steinmeier kom med et temmelig langt, men noget forsigtigt,

svar på spørgsmålet. Han bemærkede, at omstændighederne i det ødelagte Europa efter Anden Verdenskrig var meget anderledes end i nutidens Mellemøsten. I Europa var der en kvalificeret arbejdsstyrke, som omgående kunne sættes til at arbejde. I Europa fandtes der allerede en industriel udvikling, som man kunne bygge på. Dette var generelt ikke tilfældet i Mellemøsten. Alt imens der fandtes nogen kapacitet af denne art i Irak, så var det ikke tilfældet andetsteds. Og selv i Irak, så var en stor del af landets territorium stadig under ISIS' kontrol. Mange mennesker var allerede migreret til Europa. Alt imens der var behov for økonomisk assistance, især mad og husly, så eksisterede der stadig en militær situation i store dele af regionen. »Vi må først skabe en situation, hvor folk kan vende tilbage til deres hjemlande. Vi må bruge alle vore kræfter til at forsøge at samle disse lande igen.«

Tyrkiet og Saudi-Arabien vil sabotere våbenstilstand i Syrien

29. februar 2016 – Generaløjntant Sergei Kuralenko, chef for det russiske militære koordinationscenter i Latakia, sagde i går, at, ikke alene var der indløbet rapporter om, at Tyrkiet havde skudt ind over grænsen ind i Tel Abyad, men også, at skønsmæssigt 100 militante kæmpere var krydset over grænsen fra Tyrkiet og ind i Syrien for at tilslutte sig et ISIS-angreb på landsbyen. Tel Abyad, der ligger omkring 70 km øst for Kobani, blev tilbageerobret af det kurdiskanførte Folkets Beskyttelsesenheder (YPG) og hermed allierede arabiske militser i juni måned 2015. Den russiske rapport kom tilsyneladende fra YPG, der hævdede at have slået ISIS-

angrebet tilbage.

Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov udstedte i dag en ligefrem advarsel til, og om, Tyrkiet. Det er meget farligt, at Tyrkiet »ikke har forladt ideen om angreb hen over grænsen ... for at skabe visse zoner på syrisk territorium langs den tyrkiske grænse«, sagde Ryabkov. »Vi har tidligere set eksempler, hvor følelserne rent faktisk løb af med dem, der traf beslutningerne i Tyrkiet.« Hvis dette skulle ske under våbenstilstanden, »kunne det udvikle sig til en tidsindstillet bombe, der ville afstedkomme, ikke en forsinket, men en omgående handling. Jeg ønsker at advare mine tyrkiske kolleger imod dette«, sagde han.

Unavngivne tyrkiske regeringsfolk benægtede, at de skulle have beskudt Tel Abyad; men i dag indrømmede andre derimod, at der var blevet skudt hen over grænsen ind i Azaz og hævdede, at deres mål er ISIS og ikke de kurdiske YPG-styrker, der er omfattet af våbenstilstanden.

Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir anklagede også Rusland og den syriske regerings luftvåben for at overtræde våbenstilstanden og sagde, at Riyadh diskuterede spørgsmålet med internationale magter. Under en pressekonference med den danske udenrigsminister [Kristian Jensen] i Riyadh sagde al-Jubeir, at der ville foreligge en »Plan B«, hvis det blev klart, at den syriske regering og dens allierede ikke var seriøse mht. våbenstilstanden, selv om han ikke kom med nogen detaljer. Virkeligheden er den, at saudierne ikke har magt til at gennemtvinge nogen Plan B.

Foto: Den saudiske og danske udenrigsminister, hhv. Adel al-Jubeir og Kristian Jensen, under den fælles pressekonference i Riyadh, 28. februar 2016.

**Schiller Instituttets
foretræde
for Folketingets
Udenrigsudvalg
den 1. marts 2016:
Syrisk våbenhvile er en
chance
for et nyt paradigme for
samarbejde om fred gennem
økonomisk udvikling**

En delegation fra Schiller Instituttet, med formand Tom Gillesberg som ordførende, havde foretræde for Folketingets Udenrigsudvalg. Hør talen og se diaspillede:

Vi står netop nu med en enestående mulighed for at sikre, at den langvarige mareridtsagtige proces med krig og ødelæggelse, der har præget Mellemøsten i årtier, og som har spredt sig til Europa

og resten af verden i form af terror fra Islamisk Stat og en flygtningebølge, der er ved at løbe Europa over ende, kan bringes til ophør og erstattes af et nyt paradigme for fred gennem fælles økonomisk udvikling.

GDE Error: Requested URL is invalid

Dias til mødet:





Mulighed for fred i Syrien. EIR's Jeffrey Steinberg forklarer, hvordan våbenhvilen kom i stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbrohjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 29.
februar 2016:**

**Kun Silkevejen kan få
våbenhvilen i Syrien til at
holde**

Med formand Tom Gillesberg